

исти-те букви, и пр. Стига за това, да имаме грижа, слѣдъ принасянѣ-то на сѣка депеша, да тураме пакъ игли-те на кръсть-тъ отгоре † за кого-то говорихме.

Тѣй работникъ-тъ на телеграфъ-тъ, кой-то иска да прати една депеша отъ Паризъ въ Лилъ стига само да направи иглата да извърше движенія-та кои-то иска; друго-то ся прави само, и работникъ-тъ на Паризкый-тъ телеграфъ забвѣжда букви-те кои-то му пращатъ съсь този начинъ.

Читатель-тъ разумѣва, безъ да му истълкуваме, че е было лесно да постави една малка машина коя-то да върти игла-та безъ да я пипа съсь рѣжа. Това прави още современно да ся дѣйствува съсь голѣма скоростъ, що-то букви-те ся пращатъ толкова скоро, като да ся срича дума-та. Кой да е може да прати една депеша: стига да знае да чете и да върти колело-то, две дарби кои-то не сѣ на рѣдко.

Но, какъ отъ Лилъ, да ся отговарягъ въ Паризъ?

Наистина, тоя вопросъ отива по надалечъ отъ колко-то не ся види пѣрвый пѣтъ. Ако, знаеще само думи-те какво-то искатъ да кажатъ,